

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันพฤหัสบดีที่ 28 เดือนธันวาคม พ.ศ.2549 หน้า 12

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นักวิชาการรุมยำนามมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

ระบுகิดให้รอบคอบ ซึ่ต้องให้ประชาคมมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม วอนสนช.อย่าฟัง
ความข้างเดียว ควรชะลอร่างพ.ร.บ.ออกไปก่อน

เมื่อเวลา 09.00 น. คณะกรรมาธิการการมีส่วนร่วมของประชาชน สภานิติ
บัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้จัดการสัมมนาเรื่อง “มหาวิทยาลัยจะมีคุณภาพและ
รับใช้สังคมให้ดีขึ้นได้อย่างไร - การออกนอกระบบกับประโยชน์สาธารณะ”
โดยเชิญนักวิชาการและผู้บริหารสถาบันการศึกษาเข้าร่วมสัมมนา โดยมีนายโค
ทม อาริยา สนช.ประธานคณะกรรมาธิการเป็นผู้ดำเนินรายการ

นายเกษณพงศ์ กิรัตติกร อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี กล่าวว่า สิ่งที่สังคมคาดหวังจากมหาวิทยาลัยคือการดูแลให้ความรู้
เยาวชนรวมถึงการขัดเกลาทางสังคมให้นักศึกษาเติบโตเป็นบุคลากรที่คุณภาพ
ขณะเดียวกันก็สามารถทำงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่จะเกิดประโยชน์กับ
สังคมและประเทศชาติ การจะพิจารณาให้มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบหรือออก
นอกระบบขึ้นอยู่กับเป้าหมายของแต่ละสถาบัน

นายสมพงษ์ จิตระดับ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
สำหรับเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย กล่าวว่า มหาวิทยาลัยในระบบราชการมีประวัติความเห็นมาเกือบ
หนึ่งร้อยปี แต่ละมหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์และจุดดีจุดเด่นหลายประการ ข้อดี
ของมหาวิทยาลัยในระบบราชการคือการเป็นรัฐสวัสดิการที่มีอัตราค่าเล่าเรียนที่
ไม่แพงเหมาะสมกับสังคมไทยที่มีคนจนร้อยละ 70 - 90 นอกจากนี้
มหาวิทยาลัยในระบบยังมีอิสระเสรีภาพทางวิชาการ และมีความยุติธรรมที่เปิด
โอกาสให้เยาวชนที่มีความสามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้อย่างเท่า
เทียมกัน

กระบวนการเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบมีผ่านมา 4 รัฐบาล คือ รัฐบาลนาย
อานันท์ ปันยารชุน ซึ่งมีที่มาจากนายทุนและเห็นว่ามหาวิทยาลัยจะต้องออก
จากระบบราชการและความคิดเอกชนมาบริหารจัดการ รัฐบาลถัดมาคือรัฐบาล
นายชวน หลีกภัย ซึ่งมีจุดเปลี่ยนสำคัญด้วยการออกกฎหมาย ที่เปิดทางให้
มหาวิทยาลัยสามารถเลือกที่จะออกหรืออยู่ในระบบก็ได้ โดยสิ่งที่สำคัญคือมี
การควบคุมจำนวนข้าราชการในมหาวิทยาลัย ถัดมาในรัฐบาลพ.ต.ท.ทักษิณ

ชินวัตร มีตัวแปรเพิ่มขึ้น คือระบบทุนนิยมที่เริ่มก่อตัวและขยายตัวใน มหาวิทยาลัยมากขึ้น โดยเริ่มเห็นระบบการตลาดในมหาวิทยาลัยชัดเจนมากขึ้น กลายเป็น “ระบบลูกศิษย์คือลูกค้า” เห็นได้ชัดจากการมีมหาวิทยาลัยหลาย แห่งที่ขยายวิทยาเขตออกไปสู่ต่างจังหวัด

ปัจจัยถัดมาคือกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้ามากระทบอย่างชัดเจน มีการให้เหตุผล ว่ามหาวิทยาลัยจะต้องออกจากระบบราชการเพราะการแข่งขันสูง รัฐบาลที่แล้ว ไปได้กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้นาองค์กรคือ ซีอีโอ ให้อธิการบดีเป็นผู้บริหาร มหาวิทยาลัย ถ้ามหาวิทยาลัยมีผู้บริหารที่มีจริยธรรมก็สามารถไปรอด แต่ถ้ามี ผู้บริหารที่ไม่มีจริยธรรมจะเกิดความปั่นป่วน นอกจากนี้นโยบายถัดมาของอดีต รัฐบาลคือ การเรียนก่อนผ่อนทีหลัง

จะเห็นว่าวิธีคิดที่นำมาใช้กับมหาวิทยาลัยเป็นแนวคิดระบบเศรษฐกิจทั้งหมด โดยการสนับสนุนของรัฐบาลจะยึดเอาผู้เรียนเป็นหลัก สิ่งที่เราเริ่มค้นพบ คือ แอด มิชชั่น หรือรับตรง ระบบรับตรงจะทำให้ในอนาคตคือการมีเด็กฝากเกิดขึ้นแน่ และเมื่อมาถึงรัฐบาลปัจจุบันมีสิ่งที่เราเริ่มเห็นและวิตกกังวลคือให้สภา อุตสาหกรรมมาวัดคุณภาพของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเพราะ มหาวิทยาลัยไม่ใช่ห้องแล็บของสภาอุตสาหกรรม

ทั้งหมดนี้จะเห็นว่าระบบทุนนิยมก่อตัวในมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนมีการใช้ ระบบทุนนิยมเข้ามาทดแทนระบบราชการ ทำให้ทุนทางสังคมค่อยๆ หายไป ทุนทางเศรษฐกิจค่อยๆ เพิ่มขึ้นหากมหาวิทยาลัยเป็นเช่นนี้จะเป็นอย่างไร ทางแก้ไขปัญหานี้ คือ ควรมีการชะลอร่าง พ.ร.บ. ม.นอกระบบ

นายอุทัย ดุลยเกษม คณบดีสำนักศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กล่าวว่า การพิจารณาเรื่องนี้ต้องทำความเข้าใจว่าการจัดรูปแบบมหาวิทยาลัยให้ออก หรือไม่ออกนอกระบบราชการต้องทำความเข้าใจเป้าหมายของมหาวิทยาลัย แต่ละแห่ง โดยต้องเข้าใจและยอมรับความหลากหลาย

หากวิเคราะห์ปัญหานี้ในภาพรวมโดยคำนึงถึงหลักทางประชากรศาสตร์ เรา สามารถแบ่งกลุ่มคนไทยเป็น 3 กลุ่ม 1.คนกลุ่มใหญ่ในประเทศคือผู้ใช้แรงงาน , 2. กลุ่มผู้ใช้ความรู้เป็นเรื่องมือแสวงหารายได้ มีความมั่นคงในสถานภาพระดับ ปานกลาง ,3. กลุ่มผู้ใช้ทุนในการสร้างรายได้ เป็นกลุ่มที่มีความมั่นคงที่สุดใน สังคม

เมื่อย้อนกลับมาดูในมหาวิทยาลัย เด็กที่มาจากกลุ่มที่มีพื้นฐานทางสังคม และทุนจะมีโอกาสและเลือกเข้าเรียนในสาขาวิชาอันดับหนึ่งของมหาวิทยาลัย อาทิ แพทย์ ,วิศวกร ขณะที่เด็กที่มาจากกลุ่มหนึ่งและสองจะเลือกเรียน สาขาวิชาระดับรองลงมา จะเห็นได้ว่าเด็กส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยของเป็นผู้ที่ มีโอกาสทางสังคม

กล่าวได้ว่าเรากำลังเอาเงินภาษีอากรของคนทั้งประเทศมาสนับสนุนคนที่มี ฐานะดีให้เรียนมหาวิทยาลัย เพราะกลุ่มคนที่เข้าสู่มหาวิทยาลัยของรัฐไม่เคย เปลี่ยน ดังนั้น การจะนำมหาวิทยาลัยออกหรือไม่ออกจากระบบจะต้องคิดว่าเรา จะแก้ปัญหาอะไร ประเด็นการออกจากระบบจะแก้ปัญหานี้ได้หรือไม่

หากเรายึดเกณฑ์การออกหรือไม่ออกนอกระบบโดยต้องคำนึงถึงคุณภาพ ทางการศึกษาและความเป็นธรรมทางสังคม การแก้ไขปัญหาคุณภาพ

การศึกษาจะต้องตอบสนองสภาพจริงของสังคมซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเมื่อเราออกหรือไม่ออกจากระบบราชการเราจะทำให้มหาวิทยาลัยมีคุณภาพและสามารถแก้ปัญหาความไม่เป็นธรรมของสังคมได้หรือไม่

นายศุภชัย ยาวประพาษ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า เวลาที่เราพูดถึงมหาวิทยาลัยในกำกับตนมักมองในลักษณะที่เป็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลง การอยู่ในมหาวิทยาลัยมานานเคยได้ยินเสียงบ่นถึงการนำเอาระบบราชการมาใช้กับมหาวิทยาลัย เพราะวัฒนธรรมการทำงานของข้าราชการไม่เหมาะกับการทำงานของคนในมหาวิทยาลัย

ส่วนตัวการออกนอกระบบไม่ได้มีความเปลี่ยนแปลงอะไรนอกจากเป็นการเอาระบบราชการออกไปจากมหาวิทยาลัยเท่านั้น ประเด็นใหญ่อยู่ที่ว่าหากเราต้องการให้ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพก็ควรต้องสร้างมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับการทำงานในมหาวิทยาลัย ในโอกาสที่สังคมให้ความสนใจการออกนอกระบบ เราควรใช้โอกาสนี้ออกแบบมหาวิทยาลัยของเราให้มีวัฒนธรรมสอดคล้องกับคนในมหาวิทยาลัยจะเป็นโอกาสที่ดีมาก

สิ่งที่ร่างพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยออกนอกระบบหลายฉบับไม่ได้เขียนไว้คือ โอกาสของประชาคมในมหาวิทยาลัยที่จะคัดค้านหรือช่วยถ่วงดุลการทำงานของสภามหาวิทยาลัย หากสังคมมีความกังวลว่าสภามหาวิทยาลัยจะเอกระบียบอะไรที่เอื้อประโยชน์กับตัวเอง ก็ควรให้ประชาคมของมหาวิทยาลัยสามารถตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นถ่วงดุลกับสภามหาวิทยาลัย

โดยมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าเรื่องใดที่จะมีผลต่อคนในมหาวิทยาลัยควรได้รับการตรวจสอบจากประชาคมของมหาวิทยาลัยก่อน หากมีเรื่องเหล่านี้อยู่ในพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยเราก็ไม่ต้องกังวล ถ้าเป็นเช่นนี้มหาวิทยาลัยในกำกับจะเอื้อต่อการทำงาน ผลประโยชน์สาธารณะจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเราให้อาจารย์อยู่ในวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการทำงาน ” นายศุภชัย กล่าว

นายวิวัฒน์ชัย อัดถากร อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร กล่าวว่า การออกนอกระบบหรือไม่เป็นเรื่องปลายเหตุควรหาแนวคิดที่เราจะปฏิรูปรูปอย่างไรให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ภายใต้กรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เพราะมหาวิทยาลัยมีพันธกิจกับสังคม ขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความแตกต่างของมหาวิทยาลัย โดยต้องมีตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษา , ควรมีการตั้งสหภาพบุคลากรในมหาวิทยาลัย และมีตัวชี้วัดการสนับสนุนของรัฐบาลที่ชัดเจน โดยรัฐบาลต้องคำนึงถึงความพร้อมของประชาคมในมหาวิทยาลัย

ที่ผ่านมาเห็นชัดว่าภาครัฐไปเร่งรัดให้นำกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภา การออกนอกระบบไม่ได้เป็นการริเริ่มของมหาวิทยาลัยเองแต่เป็นเพราะภาครัฐต้องการเร่งรัด ตนอยากให้ชะลอนโยบายออกไปก่อนเพื่อลดแรงเสียดทาน รัฐบาลมีเวลาไม่นานควรจัดลำดับความสำคัญ เรื่องนี้ต้องฟังเสียงประชาคมติของสังคมในวงกว้างซึ่งหากสังคมมีความเห็นอย่างไรก็ควรดำเนินการตามนั้น เพื่อทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความมั่นใจกับทุกฝ่าย

ขณะเดียวกันเป็นการสร้างประชาคมตินโยบายสาธารณะของรัฐในอนาคต ความรู้

ไม่ควรนำมาแสวงหากำไร ตนเชื่อการนำเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบเป็นผลมาจากการทำความเข้าใจเขตการค้าเสรีของอดีตรัฐบาลซึ่งจะเปิดโอกาสให้ต่างประเทศเข้ามาทำการวิจัยและพัฒนาในปี ประเทศไทย เสมือนเป็นการเอาเนื้อหนุไปแลกกับเนื้อข้าง

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า จากนั้นที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้แสดงความคิดเห็น โดยส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจะชะลอร่างพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยออกนอกระบบไปก่อน เพื่อศึกษาข้อดีข้อเสียและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย ที่สำคัญควรให้ประชาสังคมของมหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนในการลงประชามติว่า มหาวิทยาลัยของตนเองจะออกสู่นอกระบบหรือไม่ เพราะเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่ส่งผลกระทบต่อไม่เฉพาะแค่บุคคลภายในมหาวิทยาลัยเท่านั้นแต่กระทบไปถึงทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัย และขอให้ทางสนช.รับฟังความเห็นรอบด้านก่อนที่จะพิจารณากฎหมาย

อย่างไรก็ตามหลังจากสิ้นสุดการสัมมนา ทางคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้ยืนยันกับผู้เข้าร่วมสัมมนาว่า จะนำข้อมูลที่ได้รับวันนี้ทั้งหมดเก็บรวบรวมก่อนเสนอให้ประธานสภานิติบัญญัติ และสมาชิกสนช.เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายต่อไป